

Achieving potential

De groei momenten van Mijntje Lückérath

Welke ervaringen maken iemand tot wie hij is? In deze eerste aflevering een exponent van de nieuwe lichter commissarissen. Universitair hoofddocent Financiële Markten en Toezicht Mijntje Lückérath werd onlangs commissaris bij ASN Beleggingsfondsen en toezichthouder bij ASN Groenprojectenfonds.

Het boek

-
'Mijn eigen boek *Topvrouwen*. Het is bijzonder en inspirerend om te spreken met mensen waar je tegen opkijkt. Interessant was dat al onze gespreksgenoten een buitengewoon positieve energie uitstraalden. Die energie moet veel te maken hebben met de topositie die ze bereikt hebben. Ik heb daar ook persoonlijk inspiratie uit geput, want ik herkende veel in de ambitie die veel geïnterviewden belichaamden. Opmerkelijk was ook dat alle topvrouwen benadrukten financieel onafhankelijk te willen zijn. Pamela Boumeester (directie NS) vertelde over haar hekel aan het spreekwoord "wie voor een dubbeltje geboren wordt, wordt nooit een kwartje". Dat is een *selffulfilling prophecy*. "Als je je gedraagt als een dubbeltje, dan word je nooit een kwartje, dus gedraag je als een kwartje!" zei ze.'

Het examen

-
'De verdediging van mijn proefschrift in 2007. Zo'n promotie is de afsluiting van iets waar je zes jaar aan hebt gewerkt. En je zet écht

een stap op de wetenschappelijke ladder. De entourage bij het promoveren roept de sfeer op dat je toetreedt tot een nieuw, besloten genootschap. De hoogleraren die daar in vol ornaat zitten, heten je als het ware welkom tot dat genootschap. Je verdedigt niet alleen je proefschrift, maar je neemt ook deel aan een oud ritueel. Dat maakt onmiskenbaar indruk.'

De leermeester

-
'Mijn moeder. Zij heeft me laten zien hoe je een gezin en een fulltimebaan kunt combineren. Je kunt problemen zo zwaar maken als je wilt; een van haar kwaliteiten was juist het vermogen tot relativeren. Simpel voorbeeld: wanneer je, als hoogopgeleide vrouw, steeds door mannen wordt gevraagd om voor de koffie te zorgen, kun je je daar groen en geel aan ergeren. Maar je kunt er ook om lachen, gewoon die koffie inschenken, en je energie steken in zaken die werkelijk belangrijk zijn. Vrouwen met een eigen loopbaan moeten keuzes maken. Dat kan betekenen dat je een deel van de gezinszorg uitbesteedt, dat je man met je meegaat bij een post in het buitenland in plaats van andersom,

dat je man parttime werkt, enzovoort. De maatschappij reageert niet altijd positief op dit soort onconventionele beslissingen. Daarom is het belangrijk dat je gezin achter je staat. Dat heb ik van huis uit meegekregen.'

De werkervaring

-
'Van 1994 tot 2001 werkte ik op de afdeling Corporate Finance van Rabobank International. In die periode kwam ik erachter dat ik een echte specialist ben en veel minder een generalist. Daarnaast heb ik daar geleerd dat een niet-hiërarchische organisatie bijdraagt tot innovatie.'

De reis

-
'De reizen uit mijn studententijd en net daarna, voordat ik kinderen kreeg. Met heel weinig geld heb ik toch de mooiste reizen gemaakt en daarmee mijn blik op de wereld verruimd. India heeft het meest indruk gemaakt, eigenlijk te veel om te kunnen verwerken. Het lijkt in mijn herinnering soms een film: koeien overal op straat, lijkverbrandingen in de Ganges, een prachtige Himalaya en een overvol Delhi. De zorgeloosheid die ik toen had, komt nooit meer terug. Het idee alleen al dat we in een overvolle, gammele bus met kippen op het dak langs de afgrond van de Himalaya reden. Ik kan nu al angstig worden van het idee dat mijn kinderen ooit die wereld zullen intrekken.'

De teleurstelling

-
'Elke afwijzing van ingezonden wetenschappelijke artikelen en onderzoeksvorstellen, meestal enkele maanden na inzending. Je moet dan opnieuw proberen de zin te vinden om er weer met volle moed in te duiken. Terwijl je aandacht dan eigenlijk al weer op iets anders is gericht.'

Het toeval

-
'In de winter van 2001 kwam ik op een zondag terug van een wintersportvakantie en moest die maandag weer aan het werk. Er lag een grote stapel kranten op me te wachten die, zoals na alle vakanties, grotendeels ongelezen de deur uit zou gaan. Ik pikte er één krant uit, bladerde die door. Hoewel ik helemaal niet op zoek was, viel mijn oog op een vacature die mij letterlijk op het lijf was geschreven. Het was de vacature voor mijn huidige baan bij de Erasmus Universiteit.' *

Dr. Mijntje Lückérath (Eindhoven, 1968) is universitair hoofddocent Financiële Markten en Toezicht aan de Rechtenfaculteit van de Erasmus Universiteit, waar zij onderzoek doet naar corporate governance.

Wordt blij van:

de jonge mensen die ze dankzij haar werk ontmoet. 'Hun enthousiasme en optimisme werkt bijzonder stimulerend.'

Is onaangedaan door:

commentaar van buiten op keuzes die ze maakt. 'Ik trek me daar niet snel iets van aan.'

Raakt verwonderd door:

de kredietcrisis. 'Ik leerde mijn studenten dat vertrouwen op de financiële markten van levensbelang is, maar dat de gevolgen van afwezig vertrouwen zó groot zouden zijn, had ik niet verwacht.'

Voelt onbehagen bij:

opportunistische mensen die alleen samenwerken uit eigenbelang. 'Je komt ze overal tegen, maar het went nooit.'

Is tevreden over:

de combinatie werk (32 uur/week) en privé. 'Ik heb een inhoudelijk uitdagende baan en een bijzonder commissariaat, beide met maatschappelijke relevantie. Door de flexibiliteit van de baan en een mij motiverend gezin kost de combinatie me geen enkele moeite.'

Werkt nog aan:

een beter gestructureerde invulling van haar agenda. 'Ik zou dagen willen vrijhouden van mail en afspraken om aan onderzoek te werken.'